

4. Opsigelsers Godkendelse.

For Tiden betyder Opsigelsers Godkendelse i de fleste Tilfælde Opløsning af et Hjem, og de Grunde, der taler for at lade en Lejlighed skifte Indehaver mod Lejerens Ønske, maa derfor være ganske afgørende og udelukkende hvile paa et Skøn over Parternes personlige Forhold. Det er ganske uberettiget, at tilstrækkelig Kapital og et Aars Ventetid giver en vis Ret til at faa en Lejer sat paa Gaden, selv om han opfylder alle sine Forpligtelser. Principielt maa vi derfor lægge den største Vægt paa at faa slettet Bestemmelsen i § 8 A., 2det Stykke, hvorefter en Ejer, der har besiddet sin Ejendom i et Aar og selv vil benytte Lejligheden, kan faa den paagældende Lejer opsagt, med mindre afgørende Grunde taler derimod. Kan dette ikke opnaas, bør Bestemmelsen i det mindste ændres saaledes, at afgørende Grunde skal tale for en saadan Opsigelse. Herved flyttes, som rimeligt er, Pligten til at møde med de afgørende Grunde over paa den, der vil trænge ind i sin Modparts Bolig.

5. Appel af Forretningsnævnets Afgørelser.

Som bekendt kan kun Bolignævnenes Afgørelser indankes for Overnævnet, medens der udtrykkelig er nægtet Appelret for Forretningsnævnets Kendelser, uagtet disse ofte er af den største Vigtighed for vedkommende Lejers Virksomheder og økonomiske Eksistens. Forhaabentlig kan der ved Lovens Revision opnaas Enighed om en Ændring af dette Forhold saaledes, at der fremtidig bliver den samme Adgang til Indankning af Forretningsnævnets Afgørelser som af Bolignævnenes. Dette er ligeledes rimeligt af den Grund, at i de Kommuner, hvor ogsaa Sager angaaende Forretningslokaler med tilliggende Beboelse er henlagt under Forretningsnævnet, kan saaledes ikke en Gang alle Boligsager appelleres.

6. Fremlejenævnet.

Meningen med Lovens Bestemmelse om gennem Nævnet at meddele Tilladelse til Fremleje selv mod Ejerens Ønske, var den utvivlsomme i nogen Grad at svække Bolignødens Virkninger ved en stærkere Benyttelse af de forhaanden-værende Lejligheder. Mange Fremlejenævn — iblandt disse ogsaa det frederiksbergske — er ude af Stand til at opfylde dette Formaal, fordi Muligheden for at opnaa Tilladelse til Fremleje efter Bestemmelsen i § 19 B. er begrænset ved, at samtlige mødende Medlemmer af Nævnet skal stemme for en saadan. Afgørelsen ligger saaledes fuldstændig i Hænderne paa de af Grundejerforeningerne udpegede Ejerrepræsentanter, der ikke har nogen Interesse i at lette de Tryk af Bolignøden, der stadig driver Husleje og Ejendomspriser højere i Vejret. Fra de stedlige Grundejerorganisationer synes der ofte at være givet vedkommende Ejerrepræsentanter direkte Paalæg om at modsætte sig Tilladelse til Fremleje imod Ejerens Ønske, og saalænge den omtalte Bestemmelse i § 19 B. bevares uændret, er det altsaa i Virkeligheden ikke Nævnet, men Grundejerforeningen og herigennem vedkommende Ejer selv, der bestemmer, at der skal tillades eller nægtes Fremleje. Dette Forhold kan ikke vedblivende bestaa, hvis man ønsker nogen virkelig Nytte af Fremlejenævne, og det paagældende Stykke i § 19 B. bør derfor *udgaa* eller i det mindste ændres saaledes, at Tilladelse kan gives af Nævnet, naar et Flertal paa mere end een Stemme udtaler sig derfor.

For Frederiksberg Huslejerforening

Vald. Sørensen.